707/04

Den 4. oktober 2004 blev i sag nr. 62.954:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxx xxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har livsforsikringer i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale forsikringsydelse i forbindelse med tab af erhvervsevne.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 2/3.

Det fremgår af sagens akter, at klageren, der er født i 1944, pådrog sig en skade i højre overarm den 2/7 1999.

Af skadeanmeldelsen fremgår bl.a., at klageren arbejdede som chauffør, og at han efter i et par perioder at have forsøgt at genoptage arbejdet havde været sygemeldt fra den 3/9 1999. Det fremgår endvidere, at han den 1/10 2001 var blevet bevilget fleksjob.

Selskabet indhentede diverse akter fra S. Kommune, hvoraf det bl.a. fremgår, at klageren forud for sin skade havde arbejdet som chauffør, hvor han havde bragt kødvarer ud til forskellige større kunder. Forud for dette chaufførjob, som han havde haft siden 1998, havde han været selvstændig bagermester i 18 år.

Det fremgår af de lægelige akter, at klageren havde pådraget sig en delvis bristning af bicepssenen i højre overarm.

Af speciallægeerklæring af 14/3 2000 udarbejdet af speciallæge i arbejdsmedicin H.K. fremgår bl.a.:

> "**Vurdering**
>
> Patienten har pådraget sig en ruptur af den lange sene til musculus bicipitis dx. under håndtering af relativ tung byrde. Denne belastning må anses som den udløsende årsag, selvom det er påfaldende, at han forud for hændelsen har håndteret betydelige tungere byrder uden gener. I efterforløbet har patienten udviklet periarthrosis humeroscapularis, denne tilstand må anses som en følge af bicepsrupturen, og således årsagsmæssigt relateret til løftet. Patienten har nu betydelige mén af tilstanden dels i form af svært nedsat bevægelighed i højre overekstremitet, dels vedvarende smerter. Han er ikke aktuelt i stand til at varetage sit tidligere arbejde som chauffør, men må formodes at have god erhvervsevne indenfor et ikke-manuelt fag."

Klageren havde primo 2000 kontakt til K. Realskole, hvor han kunne komme i arbejdsprøvning. Denne arbejdsprøvning startede den 2/5 2000 og viste, at han godt kunne varetage et job på realskolen 18-20 timer om ugen, idet der dog var arbejdsopgaver, som han ikke kunne varetage på grund af generne i højre arm og skulder. Arbejdsprøvningen mundede ud i, at han blev ansat i et fleksjob på K. Realskole fra den 1/11 2001. Det fremgår af fleksjobaftalen, at han i fleksjobbet havde en reel arbejdstid på 18,5 timer om ugen.

Selskabet forelagde sagen for selskabets lægekonsulent, der ikke fandt, at den generelle erhvervsevne kunne anses for at være nedsat med mindst 2/3.

I skrivelse af 17/2 2003 til klageren gav selskabet afslag på bevilling af forsikringsydelse. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

> "Det er oplyst, at De er bevilget fleksjob, og at lønnen i Deres fleksjob ikke afviger fra den løn, som De havde forud for Deres helbredsforringelse.

Ansatte i fleksjob er omfattet af lovgivningen for lønmodtagere, medmindre de enkelte love har undtaget denne gruppe. Som ansat i fleksjob fastsættes Deres løn ligeledes efter den på området gældende overenskomst.

De er således i stand til at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt arbejdsdygtige personer på Deres alder med en tilsvarende uddannelse.

Vi skal i øvrigt henlede Deres opmærksom på, at arbejdsevnebegrebet, der danner grundlag for udmålingen af løntilskuddet ved Deres fleksjob ikke er det samme som erhvervsevnebegrebet i Deres forsikringsbetingelser.

Når kommunen fastsætter tilskudsgraden til et fleksjob, vurderes arbejdsevnen udelukkende i forhold til det tilbudte fleksjob.

Kommunen har således ikke foretaget en vurdering af, hvor meget Deres erhvervsevne generelt er nedsat. Man kan således ikke tage kommunens beslutning om størrelsen af løntilskud i forbindelse med fleksjobbet som et udtryk for, hvor meget Deres generelle erhvervsevne er nedsat.

De er derfor ikke berettiget til udbetaling af forsikringsydelse, og vi kan ikke imødekomme Deres ansøgning i denne sag."

Klagerens advokat var ikke enig i selskabets afgørelse og fremsendte i skrivelse af 12/3 2003 en kopi af Østre Landsrets dom af 28/2 2003.

Selskabet fastholdt afgørelsen og henviste i skrivelse af 28/5 2003 til klagerens advokat, at der ikke ud fra en helbredsmæssig vurdering af sagen var grundlag for at tilkende ydelser på forsikringen.

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at klageren opfylder betingelserne for dækning i henhold til den af ham tegnede police.

I selskabets skrivelse af 3/2 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Vores lægekonsulent oplyser, at en lidelse som den foreliggende efter hans erfaring ikke nedsætter den generelle erhvervsevne med mindst to tredjedele. Han oplyser endvidere, at tilstanden efter en proksimal bicepsruptur er stationær skønsmæssigt 6 uger efter skaden sker.
>
> I den konkrete sag har speciallæge i arbejdsmedicin H.K. allerede den 14. marts 2000 oplyst, at forsikrede havde en god erhvervsevne inden for ikke manuelle erhverv.
>
> Speciallæge i ortopædisk kirurgi J.O.S. har den 11. maj 2000 oplyst, at forsikrede ikke ville kunne vende tilbage til sit tidligere skulderbelastende arbejde.
>
> Det fremgår konkret af fleksjobsagens akter, at forsikrede arbejder 18,5 timer om ugen. Forsikrede udnytter således aktuelt sin erhvervsevne svarende til mere end en tredjedel. Vi må på den baggrund fastholde, at forsikrede ikke har ret til ydelser på de tegnede forsikringer, da hans erhvervsevne ikke kan anses for at være nedsat med mindst to tredjedele.
>
> Afslutningsvis skal vi gøre opmærksom på, at ethvert eventuelt krav fra før den 1. januar 2001 vil være forældet, jf. reglerne i FAL § 29."

På klagerens advokats anmodning har selskabet redegjort nærmere for afsnittet om forældelse således:

> "Forsikringsbegivenheden i en sag af denne karakter er, at forsikredes erhvervsevne har været nedsat i erstatningsberettigende grad i mindst 3 måneder.
>
> Forsikringsydelserne forfalder herefter løbende.
>
> I henhold til reglerne i forsikringsaftalelovens § 29 vil ydelser, der er forfaldet i 2000 være forældede ved udgangen af 2002.

Det forhold, at forsikrede først har anmeldt sit krav i slutningen af 2002, og at Codan således først har haft mulighed for at træffe afgørelse i sagen i 2003, kan ikke medføre en suspension af denne forældelse. I hvert fald ikke, når selskabets afslag på ydelser ikke er blevet forfulgt inden for rimelig tid.

Vi skal dog gøre opmærksom på, at spørgsmålet efter vores opfattelse ikke er centralt i sagen, da forsikredes generelle erhvervsevne efter vores opfattelse ikke kan anses for at være nedsat med mindst to tredjedele."

Regulativ for invalideydelser ved tab af erhvervsevne som følge af invaliditet indeholder følgende bestemmelser:

"**Definition af invaliditet**

1. Ret til præmiefritagelse og invaliderente har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne, uden at det skyldes forsæt således, at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.
2. Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til præmiefritagelse og udbetaling af invalideren te, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og må herefter være enig med selskabet i, at klagerens generelle erhvervsevne vurderet i forhold til de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser ikke kan anses for nedsat i dækningsberettigende grad.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand